КРЫВІНКА

ЛІПЕНЬ
№ 9 (110)
2012 год

”Нельга есці хлеб народа і грэбаваць ягонай мовай”.
Ул. Караткевіч.

ІНФАРМАЦЫЙНА-КУЛЬТУРНАЯ ГАЗЕТА БЕШАНКОВІЦКАГА РАЁНА

МЕРКАВАННЕ РЭДАКТАРА

А ШТО ПАСЛЯ ЛУКАШЭНКІ?

Дыктатуры ствараюцца даволі хутка. Многія існуюць цэлымі дзесяцігоддзямі. Зрэдку дажываюць да 30-ці гадоў. Наша адзначыла нядаўна свае 18. У чалавека гэта лічба паўналецця, калі ён становіцца здольным на самастойнае жыццё і адказныя ўчынкі. А ў дыктатуры – наадварот. Наша даўно дайшла да такой кропкі, калі ўсе, нават маленькія і дробязныя пытанні, вырашаюцца строга цэнтралізавана. Шараговы беларус не павінен унікаць у нейкія праблемы. За яго падумаюць і вырашаць. Ён мусіць толькі пазваніць на наўпростаўую лінію ці сказаць свайму начальніку аб існуючай праблеме – і ўсё. Ніякага табе Магдэбургскага права і самакіравання. Ну, а як “разварочваецца” наша начальства мы з вамі ведаем дасканала.

Але ж некалі мы прачнёмся, а дыктатуры няма. (На вялікі жаль, а, можа, на радасць, усе людзі смертныя). Скончылася дыктатура. Што далей? Як жыць пры новай сітуацыі? Каму паскардзіцца на чыноўніка? Як вырашыць тое, што раней вырашаў начальнік з хаўруснікамі? Ніякой сістэмы ўзамен дыктатура не стварае. Дыктатар жа разлічвае існаваць вечна.

Вось тут мы з вамі сутыкаемся з самай вялікай праблемай сучаснасці. Яна заключаецца якраз не ў Лукашэнку, а ў нас з вамі. Яна ўзнікае, калі мы захочам адказаць на пытанне, як мы будзем жыць далей, у свабодным ад дыктату грамадстве.

Я думаю, трыццацігадовы юбілей наша дыктатура не адсвяткуе. Яна павінна скончыцца на двацацьнейкім годзе. Адносна хутка. Што ж мы ўсе тады будзем рабіць: завядзём сабе новага дыктатара ці захочам жыць цывілізавана, па-еўрапейску? Думаецца, абсалютнай бальшыні беларусаў дыктатары надакучылі ўжо сёння. Яны многае б аддалі, каб пажыць трошкі інакш. Але сам беларус змяняцца ўпарта не жадае. Ён думае пэўна, што калі да ўлады прыйдзе нейкі новы чалавек, які будзе не дыктатар і які возьмецца раптам за ўсе нашы праблемы, то ён вырашыць іх адзін.

Але ж казак не бывае. Ніхто не прыйдзе і не возьмецца. Пакуль мы самі не створым грамадскія аб'яднанні, якія будуць дзеяздольнымі. Прадстаўнікі якіх змогуць у вольнай канкурэнцыі адабраць лепшага і пачаць наводзіць элементарны парадак у сваёй хаце.

Лукашэнка раней ці пазней сыдзе. Застанецца ж ягоная сістэма, што многіх сёння задавальняе, хоць яе трэба поўнасцю зламаць. А новай сістэмы сёння няма, бо для яе ўзнікнення патрэбны свабодныя людзі. Дзе ж іх узяць у несвабодным грамадстве, дзе ўсё падаўлена і пад кантролем?

Каб прыспешыць сыход дыктатуры, мы мусім ужо сёння спрыяць гэтаму. Сваім пераадольваннем страху, удзелам у грамадскім жыцці, выказваннем нейкай грамадзянскай пазіцыі, якой сёння ў пераважнай бальшыні суайчыннікаў няма, або яна схавана за сямю пячаткамі.

Час для фармавання той грамадзянскай пазіцыі яшчэ ёсць. Але яго ўжо занадта мала, каб губляць яго на нешта другаснае. Каб штодня прапіваць апошнія мазгі ці маўкліва пазіраць праз плот на суседа: што будзе рабіць той.

Беларусы мусяць стаць еўрапейскай нацыяй, а, значыць, нам усім трэба тэрмінова набываць рысы еўрапейцаў. Найперш вучыцца роднай мове, і не на ўзроўні разумення яе са слоўнікам. Трэба навучыцца на гэтай мове хацяб выразна сказаць услых існай уладзе словы, якія яна заслугоўвае. Трэба скарыстацца дапамогай Еўропы, каб расгарнуць свае плечы. Прыняць непасрэдны ўдзел у блізкіх ужо рэформах, для чаго загадзя ўсвядоміць сваё месца ў будучым новым свеце.

Але заўжды дапамагаюць таму каню, чые гужы трашчаць ад натугі. Ніхто не стане за нас выцягваць з балота наш воз, які столькі год стаіць там, засмактаны данельга.

Праспаць можна ўсё. І такое ў нашых біяграфіях не так даўно ўжо было.

Беларусы, абудзіцеся!

Г.Станкевіч.

Янку Купалу – 130

ПРАРОК

(Скарочана)

Сярод маны, сярод насмешкаў,
Знак нейкі тулячы к грудзям,
Ішоў прарок пясчанай сцежкай
З навукай новаю к людзям.

Народ змарнеўшы таго краю
Свайго на'т імені не знаў,
Як непатрэбшчына якая,
Гібеў на свеце і канаў.

Прарок – пасол святла – ў загону
Людзей убачыўшы такім,
Маячыць стаў ім, як шалёны,
Прарочым голасам сваім:

“Паўстаньце, рабскія натуры,
Пакіньце свой адвечны сон,
Загаманіце віхрам, бурай,
Каб ажно дрогнуў ваш палон!

Забылі ўсё, згубілі долю,
Змяшалі славы цвет з граззёй,
І запрадаліся ў няволю,
Душой і скурай счэзлі ў ёй.

Пара у рукі браць паходні,
Ўставаць, ісці, ноч рассвятляць!
Бо што не возьмеце сягоння,
Таго і заўтра вам не ўзяць.”

А людзі, глянуўшы на сонца,
Адказ казалі грамадой:
– Па колькі ж нам дасі чырвонцаў,
Калі мы пойдзем за табой?

Янка Купала,
1912-ы год

НАША ЖЫЦЦЁ

УСЁ ДЛЯ НАРОДА

У Старых Ранчыцах вось-вось падключаць хуткасны інтэрнэт. А пакуль што, каб ліставацца з сябрамі, трэба кудысьці ехаць. Дзе, на вашу думку, мусіць быць самая надзейная сувязь? Зразумела, на БелТэлеКоме. Я і накіраваўся туды.

Тут для карыстальнікаў камп'ютара абсталяваны дзве кабіны з старажытнымі камп'ютарамі. У адной з іх я правёў амаль паўгадзіны, а накіраваць сябру патрэбную інфармацыю так і не змог. Камп'ютар, як аказалася, не можа прачытаць праграму, на якой запісана на дыску інфармацыя. Мяне перасадзілі на іншы камп'ютар. Але і тут чакала глыбокае расчараванне. Бо пасля маіх дзесяціхвілінных спроб увайсці ў Сеціва, мяне зноў-такі напаткала няўдача. Выявілася, што камп'ютар сапсаваны. У ім не функцыянуе нейкі вузел. Убіўшы хвілін сорак часу і заплаціўшы ў дадатак за тое “абслугоўванне” больш за тысячу беларускіх рублёў я пакінуў установу.

Найбліжэйшая кропка ад БелТэлеКому, якая валодае аналагічнымі функцыямі, раённая бібліятэка. Яна таксама аказвае платныя паслугі карыстальнікам камп'ютараў. Але ў пятніцу бібліятэка не працуе, тут выходны.

Тады я ўспомніў, што ў Верхнім Крывіне ў паштовым аддзяленні таксама ёсць камп'ютар. Прыехаўшы туды ў 10 гадзін раніцы, я толькі ў 11 змог зрабіць сваю справу, то бок перадаць інфармацыю. Бо хуткаснага інтэрнэту ў Крывіне пакуль што няма. Са звычайнага мабільніка з падключанай функцыяй тое робіцца за пяць хвілін не выходзячы з дому.

Вось тут мне і падумалася: а на што я крыўджуся, чаму я здзіўляюся? Таму, што лозунг "Усё для народа!" застаецца толькі лозунгам? Дык да гэтага трэба было даўно прывыкнуць. Па крайняй меры за апошнія гады анічога ў адносінах да простага чалавека не змянілася. Прынцып "на табе, нябога, што мне нягожа" застаецца галоўным у нашых чыноўнікаў. У іхніх жа кабінетах усталяваны яўна не састарэлыя нягодныя камп'ютары. І што ім да чужых болек?

Г. Станкевіч.

НАШЫ ПРАБЛЕМЫ

Пантонны мост

Сёлета пантонны мост праз Заходнюю Дзвіну навялі толькі 22-га траўня. Кажуць, што вясновы паводак быў надзвычай высокі, таму і мост узвялі са спазненнем. Але карысці ад той пераправы сёння нямнога: усё роўна праз мост не можа праехаць ніводзін аўтамабіль. Справа ў тым, што двойчы на дзень па Дзвіне з Віцебска на Полацк курсуе баржа з шчабёнкай, бо водны транспарт – найтаннейшы з усіх. А таму мост двойчы на дзень разбіраюць, каб той баржы даць праход. Шчабёнку маглі б, зразумела, даставіць у Полацк і чыгункай. Але дастаўка каштавала б крыху даражэй. Затое жыхары райцэнтра атрымалі б у сваё карыстанне паўнацэнны мост, які сёлета для іх як бы і не існуе. Яго ўтрымліваюць толькі для пешаходаў ці равараыстаў. У “Зары” № 42 ад 25-га траўня сцвярджалася, што гэта мера часовая, і з 20-га чэрвеня мост будзе функцыяваць у поўным рэжыме. Але ж і 15-га ліпеня на беразе Дзвіны з боку Бешанковічаў стаіць самаробны знак "Праезд закрыт". Знак часовы, і хтосьці з мясцовых жартаўнікоў можа яго лёгка ўзняць і закінуць, скажам, у рэчку. І тады для незнаёмага з бешанковіцкімі спускамі кіроўцы на беразе можа ўзнікнуць аварыйная сітуацыя, якая скончыцца трагічна.

Сведкі расказвалі, што з таго боку, з Шумілінскага раёна, да пантоннага мосту неаднаразова спускаліся вялікія фуры. Спускаліся, каб потым задам заязджаць назад на высокі бераг ракі пад вялікім ухілам.

І з нашага боку за ўсе часы існавання мосту так і паставілі знакі, якія б сведчылі пра тое, што мост існуе. Ды што той пантонны мост! У Ўле даўно функцыянуе мост стацыянарны, але яго няма нават у навейшым атласе аўтамабільных дарог Рэспублікі Беларусь, выдадзеным летась. Там сціпла пазначана, што Ўла валодае паромам праз Заходнюю Дзвіну. Дарэчы, атлас выдадзены накладам у 20 000 асобнікаў.

Калі вы захочаце палюбавацца відовішчам, як у Бешанковічах разводзяць пантонны мост – калі ласка, завітвайце на пераправу а 12-й гадзіне. Калі ж захочаце пераправіцца на правы бераг на аўтамабілі – прабачце, вам прыйдзецца ехаць да Ўлы ці да Віцебска.

У.Ліпскі.

“КРЫВІНКА” Ў ІНТЭРНЭЦЕ

У сувязі з праблемай размяшчэння газеты “Крывінка” на партале http://haradok.belarda.org/ наша газета стала будзе размяшчацца на партале **http://kamunikat.org/** , дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: **http://kamunikat.org/kryvinka.html** , што у каталагу “Пэрыёдыка” для далейшага выкарыстання.

АБ'ЯВА

- ***Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Крывінка» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць, то патэлефануйце.***
- ***Рэдакцыя «Крывінкі» змяшчае бясплатныя абвесткі чытачоў выдання. Дзеля размяшчэння абвесткі патэлефануйце ў рэдакцыю.***
- ***Калі парушаны вашы правы спажыўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты «Крывінка».***
- ***Рэдакцыя запрашае да супрацоўніцтва неабыякавых грамадзян. Вашы навіны, паведамленні – нашая падзяка. Словам, сувенірам.***

КЛОПАТ ПРА ЧАЛАВЕКА

ВЯЛІКІЯ ПРАБЛЕМЫ МАЛЕНЬКАГА ЧАЛАВЕКА

Наша ўлада на кожным кроку аб'яўляе, што яна сацыяльная, што яе мэта – забяспечыць годнае жыццё простаму чалавеку. І ў гэтым кірунку штосьці робіцца. Але робіцца толькі тое, на што ёсць устаноўка "зверху", што кантралюецца і правяраецца шматлікімі правяральшчыкамі. Напрыклад, сацыяльныя дамы для састарэлых, аўталаўкі ў аддаленыя вёскі, басейны для выканання тых жа сацыяльных стандартаў і г.д. Калі ж нейкі канкрэтны чалавек звяртаецца да ўлады з просьбай, часцей за ўсё ён атрымоўвае адмову.

Георгій Сцяпанавіч Кузняцоў пражывае па вуліцы Інтэрнацыянальнай у доме № 6. Вялікі і прасторны дом пасляваеннай пабудовы з цэнтральным ацяпленнем застаўся яму ў спадчыну ад бацькі. Вокны дома з паўночнага боку выходзяць на Заходнюю Дзвіну. Побач ляжыць утульны прысядзібны ўчастак, дзе ёсць усё неабходнае для жыцця. Георгі Сцяпанавіч – ваенны ў адстаўцы. Прыехаўшы на радзіму з Далёкага Усходу ў 80-х гадах мінулага стагоддзя, ён яшчэ шмат гадоў папрацаваў у раёне настаўнікам. Зараз яму 73 гады. Ён даглядае сваю жонку, інваліда першай групы. Па словах Георгія Сцяпанавіча, усе выпрабаванні жыцця ён бы вытрымаў годна, калі б не адна "дробязь". Ягоны дом стаіць у некалькіх кроках ад дарогі. (Ад кута хаты да края праезджай часткі сем метраў.) І кожная вялікая машына, колькасць якіх за апошнія гады несупынна павялічваецца, стварае, па словах гаспадара, невыносны гук, які прымушае дом вібрыраваць і трэсціся. Ні аб якім адпачынку ў сваёй хаце не можа ісці размовы. Насамрэч, хата стаіць у такім месцы, дзе кіроўцы грузавікоў пасля праходжання павароту пачынаюць дабаўляць хуткасць і выводзяць рухавікі на поўныя абароты.

Георгі Сцяпанавіч неаднаразова звяртаўся да нашага мясцовага кіраўніцтва, пачынаючы ад старшыні выканкама, з просьбай дапамагчы яму. Чыноўнікі паціскаюць плячыма і робяць выгляд, што чалавек патрабуе нечага нерэальнага. А размова ідзе толькі наконт перасялення чалавека ў іншы раён горада ў любое жыллё. Або аб часовай забароне праезда вялікіх грузавых аўтамабіляў па вуліцы Інтэрнацыянальнай. Напрыклад, на летні перыяд, калі у школах, якія ляжаць на цэнтральнай вуліцы, няма вучняў. Усё гэта патрабуе дзеяння, прыняцця нейкага рашэння. Але рабіць так наша ўлада не хоча, не можа і не ўмее.

Я не сумняваюся, калі б размова ішла пра нейкага родзіча аднаго з нашых чыноўнікаў ці нехта з абласных чыноўнікаў хацяб патэлефанаваў з намёкам на зацікаўленасць, пытанне б вырашылася б дні за тры. Але пакуль што Георгі Сцяпанавіч не адчувае ні дапамогі, ні хацяб шчырай спагады. А гэта таксама вельмі важны складнік у дыялогу ўлады з грамадзянамі.

Канешне, людзі жывуць і каля чыгуначных вакзалаў, і на касмадромах. Чалавек прывыкае да ўсяго. Але ж людзі з тонкай успрымальнай псіхікай могуць зламацца ад дробязі, якую часам можна лёгка выправіць. Пакуль што можна.

Г.Станкевіч.

ЯК НАС АБСЛУГОЎВАЮЦЬ

Прывезці брыкет

Напрыканцы чэрвеня я звярнуўся ў Бешанковіцкі філіял Віцебскаблтопа, каб выпісаць торфабрыкет. З першай спробы тое не ўдалося, бо, як аказалася, была патрэбна даведка аб складзе сям'і з сельскага савета. (Летась абыходзіліся без яе.)Пасля прадстаўлення даведкі мне выпісалі паліўную кніжку за нумарам 571, куды занеслі інфармацыю, што я атрымаў 4,5 тоны торфабрыкету. 28-га чэрвеня мне патэлефанавалі, каб я рыхтаваўся яго прыняць. Праз гадзіну трактар МТЗ з прычэпам, дзе было, згодна з накладной, роўна 4,5 тоны паліва, разгрузіўся ў мяне на падворку. У тавара-транспартнай накладной стаяла, што я атрымаў роўна 4 500 кг паліва на суму 549 000 рублёў. Дастаўка да майго дома на адлегласць роўна 6 км разам з пагрузкай каштавала яшчэ 170 000 рублёў, то бок амаль трэць ад кошту брыкету.

Роўна праз тыдзень да мяне звярнулася знаёмая, якая пражывае ў Бешанковічах і якая выпісвала паліва адначасова са мной. Яна пацікавілася пра якасць прывезенага мне брыкету. Бо, згодна яе словаў, у атрыманым ёй брыкеце было каля тоны пылу. А яшчэ яна паскардзілася на тое, што маса брыкету ў прычэпе яўна не адпавядала лічбе ў накладной.

Што так то так. Пылу ў брыкеце, які нам прывозяць, сапраўды хапае. І вагу прычэпа ніхто са спажыўцоў пракантраляваць не можа. Вось мне і падумалася: а чаму б у нашым філіяле Віцебскаблтопа не ўвесці навінку. Брыкет спажыўцам часцей за ўсё адгружаюць з кучы на тэрыторыі філіяла. І спажыўцам тэлефануюць, каб яны дома рыхтаваліся яго прынімаць. І ніхто не запросіць нават мясцовага чалавека, каб ён прыехаў у кантору і папрысутнічаў пры адгрузцы і ўзважванні ягонага ж паліва. Я быў бы не супраць пачуць па тэлефоне прыкладна наступнае: "Добры дзень. Сёння а 15-й гадзіне Вам будуць адгружаць торфабрыкет. Вы можаце пад'ехаць да нас і папрысутнічаць пры адгрузцы і ўзважванні. Прыедзеце? Добра. Мы Вас будзем чакаць прыкладна праз гадзіну. Да пабачэння."

Як кажуць, усе пытанні знятыя. Акрамя яшчэ аднаго: адлегласць ад філіяла да маёй хаты складае менш за 5 км, калі ехаць найкарацейшым шляхам і 6 км, калі даць кругаля праз цэнтр горада і райсельгастэхніку.

Г.Станкевіч.

ЯК МЫ АДПАЧЫВАЕМ

ЧАМУ?

"Крывінка" традыцыйна распавядае пра чарговы летні сезон адпачынку на Крывінцы.

У сярэдзіне чэрвеня шлюз на рэчцы апусцілі. Перад гэтым, як і ў мінулыя гады, рэчышча ніхто не пачысціў. Яно і зразумела. Як неаднаразова падкрэслівалі чыноўнікі, месцам адпачынку Крывінскі шлюз не лічыцца. Гэта толькі складанае інжэнерна-тэхнічнае збудаванне, што не можа быць месцам адпачынку. Але ж калі спёка прыпёрла, і тэмпература паднялася да +30, на някошаныя берагі Крывінкі рынуліся сотні бешанкоўцаў. Пры такой спёцы ў кватэрах-шпакоўнях доўга не выседзіш, а нейкай інфраструктуры для адпачынку блізу горпасёлка няма і ў паміне.

І хаця ў прырэчнай зоне паркоўка машын забаронена, на самім мосце і далей па дарозе на Дубраўку ў самую спёку часам збіралася да дваццаці легкавікоў. І ніхто не баіцца ахоўнікаў прыроды, якія, да слова, тут ніколі і не з'яўляліся. Пэўна, адпачываюць у больш камфортных месцах.

Дзіву даешся пазіраючы на тое, як адпачываюць сённяшнія беларусы. Моладзь бесперапынна скача ў ваду з самаробнай вышкі. З тога боку пастаянна даносяцца расейскія мацюкі. Нейкая частка адпачываючых аддае перавагу крэпкім напоям, асабліва не саромеючыся прысутных. Хтосьці гуляе ў карты. Абсалютная ж бальшыня пакутуе пад спякотным сонцам, даводзячы сваю скуру да прыгожага брунатнага колеру.

Глядзіш на гэту людскую куламесу і стараешся адказаць на ўзнікаючыя пытанні. Напрыклад, чаму абсалютная большасць адпачываючых гоніць свае аўта да самай вады і кідае іх тут на самым санцапёку? Іх жа можна схаваць на цяністай вясковай вуліцы, што ляжыць побач. Чаму амаль усе кідаюць на тым месцы, дзе ляжалі ці сядзелі, усё – абгорткі, бутэлькі, рознае іншае смецце? Чаму легкавік, які ідзе табе насустрач, проста на мосце не прыпыняецца, а паскарае свой бег, уздымаючы яшчэ большыя клубы пылу? Чаму ніхто нікому не робіць заўвагі за недастойныя паводзіны? Чаму сюды ніколі не завітвае інспекцыя?

На думку аднаго майго знаёмага, гады савецкай улады і наступныя 18 гадоў дыктатуры пераўтварылі беларуса ў быдла. Вось і ляжыць ён сабе ў густой траве, спраўляе пад сябе мелкую патрэбу і пра нешта большае не дбае.

Г.Станкевіч.

P.S. А наша ўлада па-ранейшаму заплюшчвае вочы, што сотні чалавек адпачывае на рэчцы. Няма тут ніякіх ратавальнікаў. Пакуль што не было і няшчасных выпадкаў. Цьфу-цьфу…

ЛАГЕР ДЛЯ ШКОЛЬНІКАЎ "ОРЛЁНОК"

Незалежнай Беларусі з савецкіх часоў застаўся ў спадчыну лозунг: "Усё лепшае – дзецям!" Толькі адна справа напісаць словы лозунгу, а іншая – рэалізаваць яго на справе. Вось і ў нашай незалежнай краіне дзецям прапануецца многае. (Але, на маю думку, усё тое, што прапануюць, вельмі ўжо заідэалагізаванае.) А калі справа даходзіць да канкрэтыкі, з сумам прыходзіцца канстатаваць, што ад прыгожага лозунгу акрамя слоў амаль нічога не застаецца.

Я ўпэўніўся ў тым, калі напрыканцы траўня мне з калегамі з Пяцігарскай СШ прыйшлося папрацаваць колькі часу на дабраўпарадкаванні тэрыторыі лагера "Орлёнок". Згодна з загадам начальніка раённага аддзела адукацыі, некалькі бешанковіцкіх і прылягаючых да райцэнтра школ мусілі дапамагчы прывесці яго да ладу. Мы шчыра выканалі ўсю прапанаваную працу: збіралі смецце, высякалі кусты, вапнавалі цокаль будынка, выціралі пыл, вешалі гардзіны… Але далей размова пойдзе не аб тым, колькі працы было зроблена. Сам агульны выгляд лагера, ягоныя "дробязі" сведчылі пра тое, што дзецям прапануюць далёка не самае лепшае.

Напрыклад, у лагеры ў кожным пакоі казарменнага тыпу корпуса №7, які мы прыбіралі, размешчаны па трынаццаць ложкаў. Трэба падкрэсліць, што ложкі для дзяцей тут новыя з новымі матрацамі, што некалькі падвясельвае агульную сумную карціну. Але наша беднасць так і выпірае ў корпусе з кожнага кута. Яна глядзіць з-за падраных гардзінаў, трымаецца за жалезныя поручні на сходах, ходзіць па пабітаму асфальту, сядзіць на негабляваных лаўках. Яна крычыць немым голасам: "Дайце лагеру сапраўднага ўласніка! Толькі ён зможа зрабіць лагер па-сапраўднаму ўтульным і прывабным для дзетак."

Сапраўды, толькі новы ўласнік, які можа з'явіцца ў новай, незаідэалагізаванай Беларусі, зможа даць дзецям усё патрэбнае, але без гучных лозунгаў. У гэтай Беларусі не будзе конкурсаў на лепшы лагер, не будзе рапартаў аб іхняй падрыхтоўцы да дня "Н", не будзе спаборніцтваў за лепшы атрад. У гэтай Беларусі будзе ўласнік усяго, прычым уласнік заможны. Які створыць такі асяродак для дзяцей, дзе яны змогуць сябе адчуць утульна, амаль што так, як дома. Які забяспечыць дзяцей не толькі парай гумавых мячыкаў для гульні, а прапануе на выбар і камп'ютары, і катамараны, і ровары, і многае-многае іншае. Асабліва ж патрэбна дзецям – гэта зносіны з духоўна багатымі людзьмі, вольнымі ад усялякіх забабонаў. Каб з падлетка таксама вырас чалавек багатай душы, які пражыве вялікае шчаслівае жыццё.

Г.Станкевіч.

ЯК НАМІ КІРУЮЦЬ

НАЎПРОСТАВЫЯ ЛІНІІ

Здаецца, наўпроставыя лініі, якія цяпер ледзьве не штотыдзень арганізуюць раённыя начальнікі і начальнічкі рознага калібру, трывала ўвайшлі ў моду. Іх праводзяць і старшыня райвыканкама, і дарожныя службы, і "водаканал", і міліцыя, і газавікі… Пэўна, такая ўстаноўка вышэйстаячага начальства: "ні тыдня без сувязі з народам!" Цяпер чыноўнікам наогул можна не выязджаць на месцы і не знаёміцца з сітуацыяй: усё своечасова дакладуць людзі.

Здавалася б, трэба радавацца: такі разгул дэмакратыі. Любы чалавек можа задаць сваё хвалюючае пытанне, а, значыць, і спадзявацца на хуткае вырашэнне розных праблемаў. Але заўважна нейкая пасіўнасць. Ці то праблемаў малавата, ці то народ не верыць у эфектыўнасць іх вырашэння, а таму не тэлефануе. А калі ўжо і адчаецца патэлефанаваць, то гэта ўжо яўна крык душы, кшталту "засыпце ж, нарэшце, тую ямку!" ці "прагрэйдэруйце, з Божай ласкі, дарогу"!

Пасля званка, каб супакоіць чалавека, засыпаюць і грэйдэруюць, але найчасцей адвязваюцца адпіскай ці зробяць так, што да іхняга "вырашэння праблемы" было лепш. Што датычыцца праблемаў, звязаных з нейкімі затратамі, большымі, чым прычэп пяску, то заўжды знойдзецца адгаворка: "няма грошай", "незапланавана", "выедзем, праверым". Вось і не звоняць больш людзі на наўпроставыя лініі, таму што не вераць у эфектыўнасць тых ліній.

Чаго ж на справе нам не хапае для таго, каб у нашым раёне праблемы вырашаліся найхутчэй? Скажам, тыя ж дарожныя. На маю думку, для гэтага трэба штодзённая сістэматычная карпатлівая праца ўсіх службаў, пачынаючы ад начальніка. (Такая ўжо наша існая сістэма!) Трэба веданне літаральна кожнай ямкі на дарозе і рэальнае планаванне засыпкі той ямкі, а потым несупынны кантроль, ці засыпалі яе. Трэба прадугледжванне сітуацыі, калі нават нястача рэсурсаў не з'явіцца прычынай бяздзеяння. Знаходзяць жа кіроўцы магчымасць прывесці цэлы "левы" прычэп пяску таму грамадзяніну, хто плаціць гатоўкай. Чаму ж яны не могуць прывесці тузін лапат на нейкую лужыну?

Вы ж прыгледзьцеся: нават на цэнтральных вуліцах, якія ідуць праз Бешанковічы, маецца ў наяўнасці два дзесяткі вялізных лужын, што рэгулярна ўзнікаюць пасля дажджу, ці падтайвання снегу. Ніхто іх не ліквідуе. Яны існуюць гадамі. Яны перашкаджаюць усім: пешаходам, роварыстам, кіроўцам. Але яны як бы нічые, а таму ўсе звыкліся з іхнім існаваннем. Вось, калі б нашы чыноўнікі хадзілі пёхам і на адной з такіх лужын атрымалі порцыю бруду, мякка кажучы, у твар, за суткі б ад той лужыны не засталося і звання. А так у "Мерседэсах" ці "Таётах" суха і цёпла. Аклады чыноўнікаў ад колькасці лужын на дарогах не залежаць. А больш праблемаў у іх няма, абы хутчэй працоўны дзень мінуў. І, маючы дзяржаўнае аўта і бензін, дзень той мінае даволі хутка за вырашэннем уласных клопатаў. Трэба і цёшчу ў лазню падвесці, і жонку да Віцебску, і на лецішча, і на рэчку ці на шашлыкі папсець …

А калі людзі заўтра пазвоняць, яны ім тую ямку засыпяць. Ці паабяцаюць.

М.Васільеў.

P.S. Ямку на дарозе насупраць дома №15 па вуліцы Валадарскага ўрэшце рэшт заасфальтавалі. А рыхтаваліся пяць гадоў…

БЕЛАРУСЬ І СВЕТ

ШТО СТАІЦЬ ЗА НОВАЙ «БАМБАРДЗІРОЎКАЙ» БЕЛАРУСІ

АФІЦЫЙНЫ МЕНСК НА ПРАЦЯГУ ТРОХ ДЗЁН ПРЫМУДРЫЎСЯ АТРЫМАЦЬ АД МІЖНАРОДНЫХ АРБІТРАЎ ТРЫ «ГАРЧЫЧНІКА». ЕЎРАПАРЛАМЕНТ, САВЕТ ААН ПА ПРАВАХ ЧАЛАВЕКА І ПАРЛАМЕНЦКАЯ АСАМБЛЕЯ АБСЕ ПРЫНЯЛІ ПАДОБНЫЯ ПА СУТНАСЦІ ДЭКЛАРАЦЫІ З ПАТРАБАВАННЕМ ВЫЗВАЛІЦЬ І РЭАБІЛІТАВАЦЬ ПАЛІТЫЧНЫХ ЗНЯВОЛЕНЫХ.

Еўрапарламент: новая песня пра тое ж

Праўда, што тычыцца Еўрапарламента, падставай да рэзалюцыі, прынятай 5 ліпеня, сапраўды паслужыла нядаўняя падзея - новае абвінавачванне карэспандэнту польскай «Газеты Выборчай» у Беларусі Андрэю Пачобуту ў паклёпе на прэзідэнта. Рэзалюцыя сфармуляваная ў жорсткай форме. У прыватнасці, краінам ЕС рэкамендуецца разгледзець чарговае пашырэнне санкцый супраць беларускіх чыноўнікаў.

Таксама ставіцца пад пытанне далейшае ўдзел Беларусі ў праграме «Усходняе партнёрства». Але прынцыпова новых палажэнняў дадзены дакумент не ўтрымлівае. Ён з'яўляецца толькі лагічным дадаткам да папярэдніх рэзалюцыям Еўрапарламента, проста ў гэты раз акцэнт зроблены на патрабаваннях спыніць пераслед журналістаў і забяспечыць свабоду СМІ. А вось рашэнні, прынятыя ў той жа дзень на пасяджэнні Савета ААН па правах чалавека (СПЧ), стандартнай рэакцыяй назваць цяжка.

СПЧ ААН: закуліссе супрацьстаяння

Па-першае, дадзеная структура зусім не з'яўляецца безадмоўным рупарам Захаду. З 47 членаў СПЧ на ЗША і краіны Еўрасаюза прыпадае толькі 10 мандатаў. Таму для забеспячэння дзейнасці Савета Захаду нярэдка прыходзіцца ісці на саступкі, часам - даволі істотныя. Так, у 2007 годзе, згодна службы даследаванняў Кангрэсу ЗША, Еўрасаюз пагадзіўся ліквідаваць мандаты спецыяльных дакладчыкаў па Беларусі і па Кубе ў абмен на падтрымку Кітая ў пытанні рэфармавання арганізацыі.

Аднавіць гэты мандат не ўдалося нават пасля падзей снежня 2010 года ў Мінску. Цяперашняе вяртанне функцыі спецдакладчыка па Беларусі было «выбіта» толькі дзякуючы нечаканай рашучасці Захаду правесці гэтае рашэнне менавіта цяпер. Паводле прэсрэлізу Дзяржэпартамента ЗША, рэзалюцыя па Беларусі стала вынікам супрацоўніцтва з Еўрасаюзам (праект ад імя Е3 падала Рэспубліка Кіпр) і «інтэнсіўнага лабіравання да і падчас пасяджэння».

У прыватнасці, актыўны супраціў аказвала Расія, чый прадстаўнік назваў рэзалюцыю «суб'ектыўнай і контрпрадуктыўнай», а «спробы праціснуць абмеркаванне Беларусі ў якасці тэрміновага пытання - неабгрунтаванымі». На абарону Мінска ўстаў нават Кыргызстан, які сцвярджаў, што «Беларусь дэманструе жаданне супрацоўнічаць і прытрымлівацца ўсіх сваіх абавязацельстваў». Праўда, калі дайшло да галасавання, Бішкек аддаў перавагу захаванню нейтралітэта.

У выніку за рэзалюцыю прагаласавалі 22 члена Савета. Яшчэ 20 краін устрымаліся, Расія, Кітай, Куба, Эквадор і Індыя галасавалі супраць. Пра тое, колькі каштавала Захаду праштурхоўванне дадзенага праекта, можна толькі здагадвацца. Бо ва ўмовах актыўнага процідзеяння з боку Расеі і Кітая 12 краін-саюзнікаў і 20 «нейтралітэту» гэта - 32 двухбаковых здзелкі, многія з якіх, несумненна, запатрабавалі ад Вашынгтона і Бруселя пэўных палітычных кампрамісаў па іншых пытаннях.

Затое па выніках галасавання, акрамя прызначэння спецдакладчыка, была прынятая кароткая рэзалюцыя, якая патрабуе ад Менску «неадкладна і без усялякіх умоваў вызваліць і рэабілітаваць усіх палітычных зняволеных». Пра важнасць гэтай фармулёўкі - крыху ніжэй.

Пакуль жа варта адзначыць, што калі рэзалюцыя СПЧ характэрная намаганнямі, выдаткаванымі на яе прыняцце, то дакумент, ўзгоднены ў мінулую суботу Парламенцкай асамблеяй АБСЕ, унікальны па змесце.

АБСЕ: ягня загыркаў

Тое, што АБСЕ зноў асудзіць парушэнні правоў чалавека ў Беларусі, не выклікала сумнення: леташняя ліпеньская Асамблея ў Бялградзе таксама прыняла рэзалюцыю па гэтым пытанні. Тым не менш, розніца паміж двума дакументамі - прынцыповая.

Рэзалюцыя ПА АБСЕ, прынятая ў ліпені 2011 года, заклікала Мінск ўсяго толькі «вызваліць усіх людзей, затрыманых у сувязі з дэманстрацыяй (19 снежня 2010), якія павінны быць прызнаныя палітычнымі зняволенымі».

Затое фармулёўкі гэтага дакумента з'яўляюцца беспрэцэдэнтнымі ў адносінах Арганізацыі з Беларуссю па сваёй жорсткасці. У прыватнасці, ПА АБСЕ ў загадным тоне патрабуе ад Мінска «неадкладна і без усялякіх умоваў вызваліць і рэабілітаваць усіх палітычных зняволеных у Беларусі» і «гарантаваць поўнае аднаўленне іх палітычных правоў».

Новыя правілы прымірэння

Улічваючы, што Менск мае схільнасць забываць аб дадзеных ім абяцаннях адразу ж пасля атрымання «пернікаў», Брусель разумее, што прынцыпова новыя крокі, патрабаваныя ад Лукашэнкі ў абмен на прымірэнне, павінны аказаць уздзеянне непасрэдна ў перыяд пацяплення, якое можа апынуцца непрацяглым. І Захад, відавочна, такую прынцыповую цану ўжо прызначыў: не проста вызваленне, а - рэабілітацыя палітвязняў.

Гэты крок прымусіць беларускія ўлады не толькі прызнаць пасляявыбарныя рэпрэсіі злачынствам, але і - што горш - паказаць насельніцтву сваю слабасць перад ціскам звонку. Акрамя банальнай помсты за ўдар па еўрапейскаму прэстыжу ў 2010 годзе, Захад, верагодна, спадзяецца, што гэтая хваравітая для Мінска працэдура прымусіць яго ў будучыні падумаць двойчы, перш чым зноў звяртацца да палітычных «пасадак»...

Але цяперашняя падтрымка Мінска Крамлём толькі здаецца непарушнай, і гэта разумеюць і ў Вашынгтоне, і ў Брусэлі. Бо заходнія палітыкі выдатна памятаюць, на якіх умовах яны прымаюць Расею ў СГА. А ўступаючы ў Сусветную гандлёвую арганізацыю, Расія фактычна ставіць сваю харчовую самадастатковасць ў залежнасць ад своечасовага ўступлення ў СГА Беларусі.

Закладнікі

Згодна з умовамі ўступлення ў Сусветную гандлёвую арганізацыю, праз 18 месяцаў Масква пачне істотна скарачаць імпартныя пошліны на сельскагаспадарчую прадукцыю, адкрыўшы такім чынам вароты для еўрапейскіх экспарцёраў, якія атрымліваюць у 40 разоў больш датацый на гектар ворыва, чым іх расійскія калегі.

Калі Масква адначасова не павялічыць узровень унутранай дзяржпадтрымкі АПК, дадзены эксперымент скончыцца масавым банкруцтвам расійскіх аграрыяў. Але дазволены ўзровень расійскіх сельсгасдатацый вельмі малы і павінен яшчэ зменшыцца ўдвая - да 4,5 млрд. даляраў у 2016 годзе. Таму для захавання свайго АПК праз паўтара года Расіі спатрэбіцца і беларуская квота на датацыі, якая можа скласці да 4 млрд. даляраў.

Краінам Захаду гэта, безумоўна, вядома, паколькі Крэмль пагадзіўся пайсці на ўмовы СГА па сельскай гаспадарцы толькі пасля таго, як членам Мытнага саюза было дазволена пераразмяркоўваць паміж сабой квоты па сельгасдатацыях.

Таму Крэмль будзе аказваць безумоўную падтрымку Аляксандру Лукашэнку ў яго перамовах з Захадам аб членстве ў СГА толькі ў першы час. Але калі працэс зойдзе ў тупік, Маскве не застанецца іншага варыянту, акрамя як прымусіць Менск пайсці на саступкі (або жа самай адмовіцца ад сяброўства ў СГА, што значна менш верагодна).

Практычнае значэнне міжнародных рэзалюцый

Фармальна перамовы аб уступленні ў СГА з'яўляюцца выключна гандлёвымі, і палітычныя патрабаванні да краіны-члену супярэчаць прынцыпам арганізацыі. Такім чынам, калі б Брусэль і Вашынгтон абумовілі беларускае сяброўства двухбаковым патрабаваннем рэабілітацыі палітвязняў, у Мінска і Масквы былі б шырокія магчымасці ў адказ ціску на Захад па гэтым пытанні на разнастайных міжнародных платформах.

Але цяпер, калі за рэабілітацыю прагаласавалі і ў ААН, і ў АБСЕ, дадзеныя патрабаванні ўжо афіцыйна гучаць ад імя міжнароднай супольнасці, у тым ліку і ад Кітая - члена СПЧ, які прымаў удзел у галасаванні па гэтым пытанні, і ад РФ - члена як СПЧ ААН, так і ПА АБСЕ.

Краіны Захаду, у сваю чаргу, цяпер маюць поўнае права адмаўляцца падпісваць з Мінскам любыя дамовы - у тым ліку гандлёвыя або ў рамках іншых міжнародных арганізацый (да прыкладу - аб крэдыце МВФ) - да выканання ім сваіх абавязацельстваў перад ААН.

Стась Івашкевіч, naviny.by/

ПАЛІТВЯЗНІ

ПАЛІТВЯЗЕНЬ НАПІСАЎ «ЯЎКУ З ПАВІННАЙ»

НЯВЕСТА ПАЛІТВЯЗНЯ ЗМІТРА ДАШКЕВІЧА НАСТА ПАЛАЖАНКА 10 ЛІПЕНЯ НАВЕДАЛА КАЛОНІЮ Ў ГЛЫБОКІМ, ДЗЕ ХЛОПЕЦ АДБЫВАЕ ЗНЯВОЛЕННЕ. ТАМ НАСТА ДАЗНАЛАСЯ, ШТО ЧАТЫРЫ ДНІ ТАМУ, 6 ЛІПЕНЯ, АДМІНІСТРАЦЫЯ КАЛОНІІ ПАДАЛА ДАКУМЕНТЫ Ў СЛЕДЧЫ КАМІТЭТ НА ЗАВЯДЗЕННЕ НОВАЙ КРЫМІНАЛЬНАЙ СПРАВЫ СУПРАЦЬ ДАШКЕВІЧА ЗА «НЕВЫКАНАНЬНЕ РЭЖЫМУ КАЛОНІІ».

Сам Зміцер Дашкевіч адрэагаваў на гэта лістом на апераджэнне на імя начальніка калоніі, які ён саркастычна назваў «яўкай з павіннай».

«Я, Дашкевіч Д.В., прызнаю сябе вінаватым у тым, што свядома адмаўляюся выконваць некаторыя патрабаванні адміністрацыі калоніі, якія лічу незаконнымі.

Каб спрасціць працу правакатарам, агентам і следчаму камітэту, я адмаўляюся выконваць любыя патрабаванні адміністрацыі любой калоніі, у якой я буду знаходзіцца.

Раю беларускім спецслужбам асудзіць мяне на максімальны тэрмін, прадугледжаны арт. 411 КК РБ, пры гэтым рыхтуючы на мяне новыя крымінальныя справы ў кожнай новай калоніі.

Зміцер Дашкевіч, 10.07.2012».

Паводле гэтага артыкулу Дашкевічу можа прадугледжваць да 1 году зняволення. Лідар «маладафронтаўцаў» Зміцер Дашкевіч быў арыштаваны 18 снежня 2010, за дзень да прэзідэнцкіх выбараў, нібыта за бойку. Разам з ім на судзе паўстаў паплечнік Эдуард Лобаў. У выніку Дашкевіч атрымаў два гады зняволення, Лобаў — 4.

За кратамі ад Дашкевіча неаднаразова патрабавалася, каб ён напісаў прашэнне аб памілаванні, але вязень адмаўляўся. На волю Зміцер павінен выйсці 19 снежня, калі не будзе заведзеная новая справа.

Зміцер Панкавец.

Чытаць цалкам http://nn.by/?c=ar&i=76564

ДЭМАКРАТЫЧНЫ РУХ

"ПАЛІТЫКА ЕС ПАВІННА БЫЦЬ АСАБЛІВАЙ"

ЛІДАР РУХУ «ЗА СВАБОДУ» АЛЯКСАНД МІЛІНКЕВІЧ ПАДЧАС СВАЙГО ВІЗІТУ Ў НЯМЕЧЧЫНУ МЕЎ ГУТАРКІ З ШЭРАГАМ АФІЦЫЙНЫХ АСОБАЎ. ЁН ПАДЗЯЛІЎСЯ З НЯМЕЦКІМІ ПАЛІТЫКАМІ СВАІМ БАЧАННЕМ РАЗВІЦЦЯ СТАСУНКАЎ ПАМІЖ БЕЛАРУССЮ І КРАІНАМІ ЕС.

У Мілінкевіча адбыліся сустрэчы з намеснікам начальніка групы па замежнай палітыцы CDU/CSU у бундэстагу, камісарам ураду па нямецка-расійскіх стасунках доктарам Андрэасам Шокенхофам, з кіраўніком ведамства федэральнага канцлера ФРГ Рональдам Пафалай, а таксама з міністрам замежных спраў Гіда Вестэрвэле.

Аляксандр Мілінкевіч падчас сустрэчаў з уплывовымі нямецкімі палітыкамі выказаў сваё бачанне развіцця стасункаў паміж Беларуссю і краінамі Аб'яднанай Еўропы, паступовай еўрапеізацыі нашай краіны праз падтрыманую Еўрасаюзам мадэрнізацыю.

Паводле лідара Руху «За Свабоду», зараз існуе відавочны канфлікт каштоўнасцяў і дэфіцыт крэдыту даверу паміж Беларуссю і ЕС. Першае давядзецца выпраўляць павольна і паступова, другое можна будзе пачаць адбудоўваць пасля вызвалення палітвязняў.

«Палітыка ЕС у дачыненні да Беларусі не павінна быць такой, якой была палітыка да новых сябраў ЕС, кшталту Польшчы, Чэхіі, краін Балтыі. На першым месцы ў стасунках з Беларуссю мусіць быць прапанавана найперш партнёрства для мадэрнізацыі, падтрымка эканамічных рэформаў, а не «ўрокі дэмакратыі». Цягам пераўтварэнняў у эканоміцы і развіцця грамадзянскай супольнасці ў Беларусі сфармуюцца ўмовы для развіцця дэмакратыі», – мяркуе Аляксандр Мілінкевіч.

Беларускі палітык выказваў сваім суразмоўцам такую думку, што ў пабудове адносінаў (пасля таго, як будуць вызваленыя палітвязні) галоўную ролю павінна адыгрываць «дарожная мапа» па набліжэнні Беларусі да Еўразвяза, дзе будуць распісаныя канкрэтныя, абумоўленыя крокі з абодвух бакоў, накіраваныя на мадэрнізацыю Беларусі.

Лідар Руху «За Свабоду» лічыць, што Еўразвяз павінен паставіць галоўны акцэнт на паступовую транфармацыю краіны праз працу з грамадствам, праз падтрымку бізнесу і ўцягванне розных групаў грамадства ў інтэграцыйныя праекты.

Падчас сустрэчаў Аляксандра Мілінкевіча з нямецкімі ўрадоўцамі таксама шмат гаварылі пра небяспеку для Беларусі расійскай алігархічнай прыватызацыі і ўвядзення расійскага рубля.

Прэс-служба Руху.

НАША ЎЛАДА

ЯК ДОЎГА ЛУКАШЭНКА ЗБІРАЕЦЦА КІРАВАЦЬ БЕЛАРУССЮ?

ТОЕ, ШТО ЛУКАШЭНКА ДОБРААХВОТНА ЎЛАДА НЕ АДДАСЦЬ, - ФАКТ, ЯК ГАВОРЫЦЦА, МЕДЫЦЫНСКІ. А ВОСЬ АБ ВАРЫЯНЦЕ З ПЕРАДАЧАЙ КРАІНЫ ПЕРАЕМНІКУ ПАЛІТОЛАГІ І АНАЛІТЫКІ ПЕРЫЯДЫЧНА КАЖУЦЬ. НЕЗМЯНЯЛЬНЫ ПРЭЗІДЭНТ БЕЛАРУСІ ЧАС АД ЧАСУ САМ ПАДКІДВАЕ ПАДСТАВЫ. ДЫ І ЯК НЕ ПАДКІДВАЦЬ, МАЮЧЫ ТРОХ СЫНОЎ, І НАВАТ САМАГА МАЛОДШАГА БАЦЬКА ЗРАБІЎ ФІГУРАЙ ВЯЛІКАЙ БЕЛАРУСКАЙ ПАЛІТЫКІ.

На варыянт з перадачай ўлады свайму малодшаму сыну - сямігадоваму Мікалаю - Аляксандр Лукашэнка намякнуў яшчэ раз 26 чэрвеня ў Каракасе на сустрэчы з прэзідэнтам Венесуэлы Уга Чавесам. «Некаторыя пачалі сумнявацца ў сур'ёзных перспектывах супрацоўніцтва Беларусі і Венесуэлы. Тут знаходзіцца мой сын Мікалай, і гэта кажа аб тым, што мы сур'езна і надоўга заклалі асновы супрацоўніцтва, і ёсць каму пераняць эстафету гадоў праз 20-25 «, - заявіў афіцыйны беларускі лідэр.

Прэзідэнцкая арыфметыка ў дадзеным выпадку злёгку кульгае, бо нават праз 25 гадоў Мікалай Лукашэнка не дасягне ўзросту, які дае права балатавацца ў прэзідэнты Беларусі. Зрэшты, досвед паказвае, што ў нашай краіне ў выпадку неабходнасці лёгка змяняецца нават Канстытуцыя.

Як лічыць эксперт аналітычнага цэнтра «Стратэгія» Валерый Карбалевіч, іншы раз агаворкі, няўзнак сказаныя словы значаць больш, чым афіцыйную заяву, так як паказваюць падсвядомыя намеры. Выказванне Лукашэнкі аб перадачы эстафеты свайму сыну Мікалаю палітолаг інтэрпрэтаваў «як намер заставацца ва ўладзе да канца жыцця, як пасыл аб тым, што Беларусь фатальна асуджаная на доўгае праўленне Аляксандра Лукашэнкі». «Не думаю, што Лукашэнка плануе зараз рабіць пераемнікам малодшага сына: гэта занадта далёкая перспектыва, - адзначыў Валерый Карбалевіч у каментары для Naviny.by. - Сэнс яго слоў у тым, што Лукашэнка не плануе перадачу ўлады ні старэйшаму, ні малодшаму - ён сам не збіраецца нікуды сыходзіць ».

Карбалевіч звярнуў увагу на тое, што Лукашэнка адносна пераемнасці ўлады рабіў досыць супярэчлівыя заявы.

Так, у 2008 годзе падчас наведвання Хойніцкага раёна афіцыйны лідэр заявіў: «Усюды мусіруецца пытанне, што нібыта гэтая арганізацыя (маецца на ўвазе грамадскае аб'яднанне« Белая Русь ». - Рэд.) Стваралася пад будучага прэзідэнта, і што гэтым прэзідэнтам будзе мой старэйшы сын. Я ўжо сказаў: малодшы сын будзе прэзідэнтам Беларусі ».

Менш чым праз два гады Лукашэнка на прэс-канферэнцыі для расейскіх СМІ казаў зусім іншае: «Я катэгарычна не хачу абразіць свой народ і не даць яму права выбару. Таму забудзьцеся гэтыя размовы пра тое, што я рыхтую сваіх сыноў або старэйшага сына як наследніка. У спадчыну ўладу ніхто перадаваць не будзе. Я вам кажу так, як і сёння гэта разумею, сумленна і шчыра. Я не хачу, каб мае дзеці былі ў Беларусі прэзідэнтамі «.

Паводле дадзеных сакавіцкага нацыянальнага апытання грамадскай думкі НІСЭПД, давяраюць прэзідэнту Беларусі 42,2% (у верасні 2011-га - 24,5%, у снежні - 31,2%), не давяраюць кіраўніку дзяржавы 48,5% (62% - у верасні, 54,5% - у снежні).

Як лічыць кіраўнік савета міжнароднага кансорцыума «ЕўраБеларусь» Уладзімір Мацкевіч, заяву Лукашэнкі аб тым, што яму ёсць каму перадаць эстафету ўлады, «знаходзяцца па-за межамі здаровага сэнсу, не кажучы аб палітkарэктнасці». «Чалавек раптам кажа пра спадчынный пераемнасці ўлады, не маючы на тое ні юрыдычных, ні маральных падстаў. Зразумела, што Беларусь вельмі няспелая у сэнсе развіцця дэмакратыі краіна, аднак нават для нас такія заявы - гэта занадта, - адзначыў Уладзімір Мацкевіч у каментары для Naviny.by. - Мы ўсё ж такі еўрапейская, а не ўсходняя нацыя, не Паўночная Карэя ».

Мацкевіч бачыць праблему ў тым, што ўлады давялі сытуацыю да такой стадыі, калі «ў краіне не засталося суб'екта, папросту мужчын, здольных спыніць тое, што адбываецца».

Алена Спасюк.

ПАЛАТАЧНАЯ КАМПАНІЯ

АПАЗЫЦЫЯ Ў ВЫБАРЧЫХ КАМІСІЯХ: МЕНЕЙ, ЧЫМ НА МІНУЛЫХ ВЫБАРАХ

9 ЛІПЕНЯ ЗАВЯРШАЕЦЦА ФАРМАВАНЬНЕ АКРУГОВЫХ ВЫБАРЧЫХ КАМІСІЯЎ. ПРАДСТАЎНІКІ АПАЗЫЦЫІ Ў СКЛАД ВЫБАРКАМАЎ ТРАПІЛІ — ПА НЕКАЛЬКІ ЧАЛАВЕК НА ВОБЛАСЬЦЬ. НАЙБОЛЬШ АПАЗЫЦЫЯНЭРАЎ БУДЗЕ Ў КАМІСІЯХ У МЕНСКУ — 13 ЧАЛАВЕК, АЛЕ ГЭТА МЕНЕЙ, ЧЫМ БЫЛО Ў 2008 ГОДЗЕ.

Фаварыты пры прызначэньні сябраў акруговых выбарчых камісіяў — па-ранейшаму БРСМ, «Белая Русь», афіцыйныя прафсаюзы і вэтэраны. Ад апазыцыі трапляюць адзінкі.

У Менску было зацьверджана 20 камісіяў па 13 чалавек. Ад апазыцыі ў іх уключылі 13 вылучэнцаў: 7 ад партыі «Справядлівы сьвет», 4 — ад БНФ, ад Грамады і АГП — па адным. Валянціна Сьвяцкая: «Усё адбываецца прыблізна гэтаксама, як і ў папярэдніх выбарчых кампаніі, калі апазыцыя была ў абсалютнай меншасьці. Цяпер крыху больш уключылі ў параўнаньні зь мінулай прэзыдэнцкай выбарчай кампаніяй, бо тады там увогуле амаль нікога з апазыцыі не было, акрамя Менскай гарадзкой камісіі, куды ўключылі трох апазыцыянэраў».

Як вынікае з папярэдніх падлікаў, у параўнаньні з парлямэнцкімі выбарамі 2008 году сытуацыя пагоршылася. Тады ў менскія камісіі ўключылі 20 апазыцыянэраў, цяпер — 13. У Гомельскай вобласьці ў акруговыя камісіі ў 2008 годзе ўключылі 13 апазыцыянэраў, цяпер — 3. Аналягічная сытуацыя і ў іншых абласьцях.

Гаворыць Валянцін Стэфановіч з кампаніі «Праваабаронцы за свабодныя выбары»: «На жаль, нічога новага мы не назіраем у параўнаньні з папярэднімі выбарамі. Знoўку кідаецца ў вочы, што паседжаньні адбываюцца вельмі хутка. У Гомельскай вобласьці 13 хвілінаў ішло. Кандыдатуры не абмяркоўваліся, нягледзячы на тое, што конкурс быў. Сьпісы, узгодненыя з выканкамамі, зацьвярджаюцца, і зноў бачым, што асноўнымі арганізатарамі выбараў выступаюць чатыры няўрадавыя арганізацыі: Фэдэрацыя прафсаюзаў, БРСМ, „Белая Русь" і вэтэранская арганізацыя».

Каардынатар кампаніі «За справядлівыя выбары» Сяргей Калякін кажа, што толькі ў Берасьці пры зацьвярджэньні сябраў камісій была дыскусія, пасьля якой колькасьць апазыцыянэраў у камісіях павялічылася. Агулам жа ўлады па-ранейшаму дыскрымінавалі апазыцыю: «У цэлым магу сказаць, што ўлады праваліла гэты першы экзамэн на тое, што яны збіраюцца праводзіць раўнапраўныя выбары. Ужо сёньня можна сказаць, што, напрыклад, на Гомельшчыне толькі ў 20 працэнтах акруговых камісіяў будуць прадстаўнікі апазыцыі».

Валер Каліноўскі.

Ад рэдакцыі. Усе выбарчыя кампаніі, якія праходзяць у Беларусі ад 1996 году, былі прызнаныя АБСЭ несвабоднымі і несправядлівымі. За гэта старшыня Цэнтравыбаркаму Лідзія Ярмошына і сакратар ЦВК Мікалай Лазавік былі ўнесеныя ў сьпісы неўязных у краіны Эўразьвязу і ЗША. Аднак ві[redacted]ая забарона ня дзейнічае, калі за[redacted]а-шаюць міжнародныя арганізацыі, разьмешчаныя на тэрыторыі краін Эўразьвязу ці ЗША.

СКАНДАЛЬНАЯ ГІСТОРЫЯ

МІНІСТЭРСТВА АБАРОНЫ АДМАЎЛЯЕ ФАКТ ПРАНІКНЕННЯ ШВЕДСКАГА САМАЛЁТА

ЖЫХАРЫ ІВЯНЦА ПАВЕДАМЛЯЮЦЬ, ШТО БАЧЫЛІ І САМАЛЁТ, І ЦАЦАЧНЫХ МЯДЗВЕДЗЯЎ, ПРЫМАЦАВАНЫХ ДА ПАРАШУТАЎ З ЦЫДУЛКАМІ НА ЗАМЕЖНАЙ МОВЕ. У ВАЛОЖЫНСКІМ РАУС ЗАЯЎЛЯЮЦЬ, ШТО НАЯЎНАСЦЬ МЕДЗВЕДЗЯНЯТАЎ У МІЛІЦЫІ - СУР'ЁЗНАЯ ІНФАРМАЦЫЯ, ЯКАЯ НЕ ПАДЛЯГАЕ РАЗГАЛАШЭННЮ ПА ТЭЛЕФОНЕ.

Мішуткі знайшліся ў міліцыі Івянца

Па інфармацыі «Радыё Свабода», чорныя пластыкавыя пакеты, скінутыя з самалёта над Івянцом, знаходзяцца ў мясцовым аддзяленні міліцыі. Пра гэта журналістам паведаміла адна з жыхарак пасёлка Святлана Турко.

Святлана Турко, супрацоўніца мясцовага ЖКГ, паведаміла, што на свае вочы бачыла ў міліцыі некалькі тых самых пакетаў, у якіх сапраўды знаходзіліся парашуты з прымацаванымі цацачнымі медзведзяняты і цыдулкамі на замежнай мове.

Жанчына таксама паведаміла, што гэтыя пакеты збіралі ў Івянцы і наваколлях.

Заявы пацвярджаюцца словамі іншых жыхароў Івянца

Валерый Мазура кажа, што таксама бачыў самалёт. Мазура сцвярджае, што з самалёта сапраўды скідалі медзведзянятаў. Мазура кажа, што цацкі прыбіралі супрацоўнікі мясцовага жыллёва-камунальнай гаспадаркі.

Жыхарка Вольга Галаванава таксама паведаміла, што бачыла, як самалёт раскідваў нейкія пакункі. Па словах Вольгі Галаванава, у чацвер раніцай яе паўторна выклікалі ў міліцыю. Міліцыянты цікавіліся, ці бачыла яна машыну і тых людзей, якія здымалі на відэа, як самалёт скідаў пакеты з медзведзяняты.

У міліцыю жыхарку Івянца выклікалі таксама напярэдадні, 4 ліпеня, дзе распытвалі, што яна бачыла, і паказалі тыя самыя пакеты з цацкамі і цыдулкамі. Вольга Галаванава кажа, што самалёт бачыла досыць вялікая колькасць людзей, якія знаходзіліся ў гэты час на івянецкай плошчы, так як адтуль сыходзіла маршрутка на Менск, і многія ехалі на працу ў сталіцу.

Жыхар Івянца Вінцэся Солтан кажа, што бачыў самалёт здалёку. Кажа, што не звярнуў на яго асаблівай увагі, паколькі, маўляў, 3 ліпеня на афіцыйным свяце над мястэчкам лётала шмат авіяцыі.

Блогеры: «Лепш бы замест цацачных мядзведзяў рассыпалі еўра»

Тым часам карыстальнікі Фэйсбука працягваюць жартаваць на тэму качкі пра мишуток.

Андрэй Стрыжак: «Гледзячы на гісторыю з мішкамі на парашутах над Івянцом-Менскам, хачу даць практычны савет арганізатарам такіх акцый. З боку расійскай мяжы ў беларускае паветраную прастору ўрывацца прасцей і прыемней. Чакаем мядзведзяў над Гомелем ».

Леанід Дзейка: «Можна было б І купюры эўра рассыпаць з паветра. Ажыятаж Быў бы нечуваны. Імгненна Ў народзе ўзнікла б навейшая міфалегія пра добрага Карлсана ... ».

Сяргей Гудзілін: «цацачныя мядзведзі, скінутыя шведамі ў Івянцы, заявілі аб катаваннях у мінскім КДБ. Адзін з «Тэдзі» сканаў пасля 6-гадзіннага допыту ад страты набівання і адрыву лапкі ».

Rtm Aleś Pilecki: «Міліцыя Івянца афіцыйна паведаміла, Што мядзьведзі затрыманыя за Тое, Што Ў палец Брудная лаяліся матам. Суды Ў панядзелак «.

Мінабароны: «Гэта грубая праца з ужываннем фотошопа і відэамантажу»

Як паведамляе «БЕЛТА», Міністэрства абароны Беларусі праводзіць праверку інфармацыі, размешчанай побач інтэрнэт-крыніц, пра нібыта меў месца несанкцыянаваным палёце над тэрыторыяй Беларусі замежнага авіяцыйнага сродкі. Фактаў, якія пацвярджаюць парасячэнне дзяржаўнай мяжы ў паветранай прасторы, няма. «Даследуючы прадастаўленыя фота і відэаматэрыялы, эксперты выявілі грубую працу з ужываннем тэхналогій фотошопа і відэамантажу, што сведчыць аб відавочна правакацыйны характар падаецца інфармацыі», - падкрэслілі ў абаронным ведамстве.

З'явіўся ролік з «самалётам, якія скідаюць цацкі»

У інтэрнэце з'явілася відэа, на якім відаць як самалёт робіць кругі над царквой і нешта скідае на зямлю. Гэта відэа нібыта пацвярджае заяву шведскай піяр-кампаніі аб тым, што самалёт перасёк літоўска-беларускую мяжу і скінуў плюшавыя мішкі над Беларуссю.

Раней шведскі сайт The Local паведаміў, што два шведскіх прадпрымальніка на аднаматорным самалёце перасеклі мяжу Беларусі з боку Літвы і раскідалі плюшавых мішак з лозунгамі ў падтрымку свабоды слова ў Беларусі, нагадвае «Тэлеграф».

Па сцвярджэнні шведскіх СМІ, акцыя была арганізавана рэкламным агенцтвам Studio Total, а самі прадпрымальнікі спецыяльна прайшлі лётныя курсы. Нібыта яны ляцелі на лімітава нізкай вышыні і перасеклі мяжу незаўважанымі сіламі СПА дзвюх краін. Імёны лётчыкаў не паведамляюцца, па сцвярджэнні арганізатараў, з меркаванні бяспекі.

Разам з тым, на роліку бачны лёгкі аднаматорны самалёт Jodel, скідае нейкія прадметы на зямлю. Самалёт у роліку па афарбоўцы нагадвае самалёт, прадстаўлены арганізатарамі акцыі на фатаграфіі.

(Скарочана)

Вольга Слуцкая, gazetaby.com

Заснавальнік і рэдактар: Станкевіч Георгій Мікалаевіч

Адрас рэдакцыі: Бешанковіцкі раён, в. Старыя Ранчыцы, e-mail: stan62@list.ru, тэл. 37455, маб. +375292184739
Газета выдаецца з сакавіка 2005г.

Падпісана да друку 16.07.2012 у 18.40.
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцы аўтараў.
Друкуецца на ўласным абсталяванні.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.